

ГЕТА Андрій Васильович (25. 12. 1926, с. Старі Санжари, нині Новосанжар. р-ну Полтав. обл.) — графік і живописець. Батько [С. Гети](#). Член НСЖУ (1966), НСХУ (1978). Учасник 2-ї світової війни. Бойові та уряд. нагороди. Закін. Укр. полігр. інститут у Львові (1962; викл. [М. Іванов](#)). Працював завідувач відділу оформлення в ред. г. «Молодь України» (1951–56); худож. ред. ж. «Дніпро» (1957– 86). Співпрацював у книжк. видавництвах та період. виданнях. Учасник обл., респ., всесоюз. і зарубіж. мистецьких виставок від 1966. Персон. — у Києві (2002), Чернігові (2002, 2005), Ніжині (Черніг. обл., 2004). Автор низки лірич. пейзажів Поліс. краю. Твори реаліст. спрямування, виконані в різних графіч. техніках, а також гуашшю, аквареллю, олій. фарбами. Для твор. манери властива врівноваженість композиц. елементів, ліричне відтворення зображуваного. Роботи зберігаються у Нац. музеї літ-ри України, Донец., Луган., Черніг., Бердян. (Запоріж. обл.), Ніжин. ХМ, Ізмаїл. картин. галереї (Одес. обл.), Лубен. краєзнав. музеї (Полтав. обл.).

Фотоілюстрації

Основні твори

іл. та оформлення до кн. – «Третій горизонт» (1965) М. Чабанівського, «Любар» (1972) В. Хижняка, «Тополя на тому березі» (1976) С. Голованівського, «Верховинці. Кам'яний ідол» Ю. Мейгеша, «Батьківська домівка» С. Вороніна (обидві – 1979), «Початок вічного» П. Кочури» (1980; усі – Київ); графіка – «Розвідники в селі», «Партизанська балада», «Ранок у Донбасі» (усі – 1974), «Готель “Київ”» (1976), «Повноводна Десна», «Вид на Київ з Татарки» (обидва – 1977), «Київська зима» (1978), «Після дощу», «На лузі», «Високе небо над Дніпром», «Біля теплого моря» (усі – 1979), «Ветеран», «Осінні промені», «Старий дуб восени», «Кипариси біля моря», «Київ осінній» (усі – 1980), «У східному Криму», «Київ. Татарська вулиця», «Десна розлилася», «Болгарія. Несебр» (усі – 1981), «Осінь. Конча-Озерна», «Кримський етюд» (обидва – 1982), «Ранок на лимані» (1983), «Холодний день», «Київ. Будинок на Рейтарській», «Дерева серед луку», «Голосіївська зима» (усі – 1984), «Болгарія. Селянське подвір'я», «Київський ранок», «Світлий вересень», «Осінь у Кончі» (усі – 1985), «Паром на Десні» (1986), «Старий дуб», «Київ. Володимирська вулиця», «Видубицький монастир» (усі – 1987), «Провулок Т. Шевченка», «Деснянська елегія», «Весняна оранка» (усі – 1988), «А. Місичкий» (1989), «Я. Гайдук» (2002); живопис – «Тиха Десна» (1996), «Березнева блакить» (1997), «Осінь в гаю» (1998), «Зима. Вечірні промені» (1999), «В очікуванні теплих днів», «Сонячний вечір» (обидва – 2001), «Натюрморт із рушником», «Осіній натюрморт» (обидва – 2003), «Верби над водою», «Осінь біля Десни» (обидва – 2004).

Рекомендована література

1. А. В. Гета. Графіка. Акварель: Каталог. К., 1989.

[В. М. Прядко](#)

Бібліографічний опис:

Гета Андрій Васильович / В. М. Прядко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29395>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).